

**Opinia do ustawy o zmianie ustawy o przygotowaniu finałowego turnieju
Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012
(druk nr 628)**

I. Cel i przedmiot ustawy

Ustawa nowelizująca dokonuje zmian wynikających, jak to wynika z uzasadnienia do projektu ustawy, "z konieczności przyspieszenia procesu realizacji inwestycji dotyczących infrastruktury", która jest niezbędna do przygotowania finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012. Ustawodawca wprowadza do ustawy zmiany, które z jednej strony zmierzają do wyeliminowania barier prawnych spowalniających proces inwestycyjny, z drugiej zaś doprecyzowują obowiązujące uregulowania.

Zmiany dokonywane opiniowaną ustawą polegają w szczególności na:

- 1) umożliwieniu realizacji przedsięwzięć Euro 2012 również w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowywania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych oraz ustawy z dnia 12 lutego 2009 r. o szczególnych zasadach przygotowywania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego;
- 2) połączeniu dwóch etapów postępowania dotyczącego przedsięwzięć Euro 2012 (etapu lokalizacji i nabywania nieruchomości); w tym celu rozszerzono zakres dotychczasowego rozdziału 4, zmieniając w konsekwencji jego tytuł, oraz uchylono rozdział 5; przyjęto rozwiązanie, w myśl którego decyzja o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012 będzie jednocześnie decyzją wywłaszczającą nieruchomość (wysokość odszkodowania ustalana będzie w drodze negocjacji albo odrębną decyzją);
- 3) określeniu zasad ustalania wysokości odszkodowania za nieruchomości; celem projektodawcy w tym zakresie jest, aby wysokość ta odpowiadała przesłance "słusznego odszkodowania"; przyjęto m.in. że za negocjacje wysokości odszkodowania

odpowiedzialna będzie spółka celowa lub inny właściwy podmiot realizujący przedsięwzięcie Euro 2012, a w przypadku niepowodzenia negocjacji wysokość odszkodowania ustalać będzie wojewoda w drodze decyzji.

Rozwiązania przyjęte w opiniowanej ustawie w dużej mierze są analogiczne, jak w innych tzw. "specustawach" (m.in. drogowej i kolejowej).

Ustawa wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 46. posiedzeniu w dniu 17 lipca 2009 r. Projekt ustawy był przedłożeniem rządowym (druk sejmowy nr 1947). W trakcie prac w Sejmie w szczególności:

- 1) ograniczono zakres wyłączenia z reżimu nowelizowanej ustawy inwestycji dotyczących dróg krajowych; po zmianie dotyczyć ono będzie dróg krajowych zarządzanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad lub drogową spółkę specjalnego przeznaczenia;
- 2) rozszerzono katalog podmiotów, których opinie dołączane będą do wniosku o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012;
- 3) określono, iż odwołanie od decyzji administracyjnej wydanej w związku z realizacją przedsięwzięć Euro 2012 w przypadku obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji będzie mogło być wniesione w terminie 14 dni od dnia obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia (przepis w dotychczasowym brzmieniu nie odnosił się do obwieszczenia lub doręczenia zawiadomienia o wydaniu decyzji);
- 4) uściślono, iż nie stwierdza się nieważności ostatecznej decyzji o pozwoleniu na budowę wydanej w związku z realizacją przedsięwzięć Euro 2012, jeżeli wniosek o stwierdzenie nieważności został złożony po upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna, a budowa przedsięwzięcia Euro 2012 została rozpoczęta (przepis dotychczasowy stanowił o upływie 14 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna oraz o rozpoczęciu budowy przedsięwzięcia Euro 2012 przez spółkę celową);
- 5) dodatkowo znowelizowano ustawę z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami, rozszerzając katalog przypadków, w których nieruchomość jest zbywana w drodze bezprzetargowej.

W trakcie drugiego czytania projektu ustawy Klub Parlamentarny Lewica zgłosił poprawkę, która zmierzała do tego, aby do wynagrodzeń członków zarządu i rady nadzorczej spółki celowej zastosowanie znalazły przepisy ustawy z dnia 3 marca 2000 r.

o wynagradzaniu osób kierujących niektórymi podmiotami prawnymi. W trzecim czytaniu poprawka ta nie uzyskała wymaganej większości głosów.

Na etapie prac sejmowych Biuro Analiz Sejmowych przedstawiło dwie opinie autorstwa pani mec. Anny Janickiej dotyczące projektu opiniowanej ustawy. W pierwszej z nich (z dnia 21 maja 2009 r.) m.in.: wskazano na konieczność ponownego przeanalizowania propozycji umożliwienia wyboru trybu realizacji określonego przedsięwzięcia Euro 2012, kwestionowano rozwiązanie przepisu przejściowego przewidującego możliwość dokonywania wyboru pomiędzy przepisami dotychczasowymi a przepisami nowymi (art. 5 ust. 3 opiniowanej ustawy). Autorka zwróciła uwagę na wątpliwości związane z przyjętą koncepcją uzgadniania odszkodowania. Sugerowała ona także uregulowanie w ustawie problematyki odszkodowania za straty poniesione w związku z rozwiązaniem umów cywilnoprawnych (najmu, dzierżawy), a także poszerzenie katalogu osób uprzywilejowanych w zakresie odszkodowania z tytułu odebrania praw do budynku lub lokalu mieszkalnego (w szczególności o uprawnionego ze spółdzielczego własnościowego prawa do lokalu).

W opinii z dnia 10 czerwca 2009 r. pani mec. Janicka dokonała analizy dodawanego do nowelizowanej ustawy art. 25a pod kątem zgodności tego przepisu z Konstytucją, w konkluzji stwierdzając, "ze wątpliwości, co do niekonstytucyjności są w pewnym stopniu uzasadnione". Ponadto w opinii tej kwestionowano spójność systemową art. 25a z przepisami prawa budowlanego.

III. Uwagi szczegółowe

1) tytuł ustawy – mając na uwadze, że opiniowana ustawa nowelizuje również ustawę o gospodarce nieruchomościami oraz ustawę o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie lotnisk użytku publicznego, należałoby w tytule ustawy uwzględnić ten fakt i sformułować go zgodnie z §96 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej.

Propozycja poprawki:

- tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

"o zmianie ustawy o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 oraz niektórych innych ustaw"

2) art. 1 pkt 1 lit. b, art. 1 ust. 4 i 5 – w związku z dodawanym art. 1 ust. 4 nasuwa się pytanie o relację między przepisami nowelizowanej ustawy, a "specustawami" drogową i lotniskową. W szczególności nie jest jasne, kto i w jakim trybie będzie dokonywał

wyboru reżimu prawnego, według którego realizowane będzie przedsięwzięcie Euro 2012. Wydaje się, że wolą ustawodawcy jest, aby stosowną decyzję w tej sprawie podejmował podmiot realizujący przedsięwzięcie Euro 2012 (a więc spółka celowa albo inny podmiot, mogący realizować przedsięwzięcie Euro 2012 w oparciu o przepisy nowelizowanej ustawy) poprzez wystąpienie z wnioskiem o wydanie decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012 albo z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej albo z wnioskiem o wydanie decyzji o zezwoleniu na realizację inwestycji w zakresie lotniska użytku publicznego. Przyjmując taką interpretację należałoby dokonać zmian w "specustawach", które umożliwią podmiotom realizującym przedsięwzięcia Euro 2012 występowanie z przewidzianymi w tych ustawach wnioskami. Ponadto w celu wyeliminowania wątpliwości dotyczących relacji pomiędzy "specustawami" (tzn. którą ustawę i w jakim zakresie stosuje się do określonego przedsięwzięcia Euro 2012) należałoby przesądzić, że w przypadku realizacji przedsięwzięcia Euro 2012 w oparciu o "specustawę" drogową albo lotniskową przepisów "specustawy" o EURO 2012, dotyczących przygotowania i realizacji przedsięwzięć Euro 2012 nie stosuje się.

Propozycja poprawek:

- w art. 1 w pkt 1 w lit. b, ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. W przypadku realizacji przedsięwzięcia Euro 2012 zgodnie z ustawami, o których mowa w ust. 4 pkt 1 i 2, przepisów rozdziałów 4 i 6 nie stosuje się.";
- po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

"Art. 2a. W ustawie z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (Dz. U. z 2008 r. Nr 193, poz. 1194 i Nr 199, poz. 1227 oraz z 2009 r. Nr 72, poz. 620) w art. 1 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

"4. W przypadku przygotowania i realizacji przedsięwzięcia Euro 2012 w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. Nr 173, poz. 1219, z późn. zm.) w trybie niniejszej ustawy, wynikające z niej zadania i czynności właściwego zarządcy drogi wykonuje podmiot realizujący przedsięwzięcie Euro 2012.";
- w art. 3 po wyrazach "(Dz. U. Nr 42, poz. 340)" dodaje się wyrazy "wprowadza się następujące zmiany:", pozostałą treść oznacza się jako pkt 1 i dodaje się pkt 2 w brzmieniu:

"2) po art. 2 dodaje się art. 2a w brzmieniu:

"Art. 2a. W przypadku przygotowania i realizacji przedsięwzięcia Euro 2012 w rozumieniu ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (Dz. U. Nr 173, poz. 1219, z późn. zm.) w trybie niniejszej ustawy, wynikające z niej zadania i czynności zakładającego lotnisko wykonuje podmiot realizujący przedsięwzięcie Euro 2012.";

3) art. 1 pkt 5 lit. a, art. 23 ust. 2 pkt 3 – kierując się wynikającymi z § 156 Zasad techniki prawodawczej zasadami odsyłania do innych aktów normatywnych należałoby wprowadzić niżej zaproponowaną poprawkę techniczno-legislacyjną.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 2 w pkt 3 wyrazy "przepisami o gospodarce nieruchomościami i przepisami prawa geodezyjnego i kartograficznego" zastępuje się wyrazami "ustawą z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603, z późn. zm.) oraz ustawą z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027, z późn. zm.)";

4) art. 1 pkt 5 lit. a, art. 23 ust. 2 pkt 4 – w Polsce kataster nieruchomości jest utożsamiany prawnie z **ewidencją gruntów i budynków**. Wynika to wprost z art. 2 pkt 8 ustawy z dnia 17 maja 1989 r. – Prawo geodezyjne i kartograficzne, który stanowiąc o jednolitym dla kraju, systematycznie aktualizowanym zbiorze informacji o gruntach, budynkach i lokalach, ich właścicielach oraz o innych osobach fizycznych lub prawnych władających tymi gruntami, budynkami i lokalami, nazywa go ewidencją gruntów i budynków (katastrem nieruchomości). Fakt utożsamiania przez prawodawcę tych instytucji potwierdza również art. 53a wspomnianej ustawy, który przewiduje, iż do czasu przekształcenia ewidencji gruntów i budynków w kataster nieruchomości przez pojęcie "kataster" rozumie się tę ewidencję. Analogiczny przepis dostosowujący zawarty jest w ustawie z dnia 14 lutego 2003 r. o przenoszeniu treści księgi wieczystej do struktury księgi wieczystej prowadzonej w systemie informatycznym (art. 25). Wobec powyższego błędem jest formułowanie przepisów, które stanowią jednocześnie o obu wspomnianych instytucjach. Należy przy tym zauważyć, że ustawa o księgach wieczystych i hipotece w art. 26 w ust. 1 stanowi, iż podstawą oznaczenia nieruchomości w księdze wieczystej są dane z katastru nieruchomości (a nie dane z ewidencji gruntów i budynków). Dążąc do

zapewnienia poprawności systemowej ustawy oraz kierując się dotychczasową praktyką prawodawcy, należałoby w opiniowanej ustawie w przepisach, które stanowią zarówno o katastrze, jak i ewidencji, dokonać zmiany polegającej na skreśleniu wyrazów "lub ewidencji gruntów". Nie bez znaczenia jest również to, iż w ustawie posłużono się błędną nazwą ewidencji. Ustawa podstawowa dla danej dziedziny spraw, a więc ustawa – Prawo geodezyjne i kartograficzne, stanowi o ewidencji gruntów i budynków, ustawodawca zaś w nowelizowanej ustawie mówi o ewidencji gruntów.

Propozycja poprawek:

- w art. 1:
 - a) w pkt 5:
 - w lit. a, w ust. 2 w pkt 4 skreśla się wyrazy "lub ewidencji gruntów",
 - w lit. c, w ust. 3 skreśla się wyrazy "lub ewidencji gruntów",
 - w lit. d, w ust. 3a w pkt 1 skreśla się wyrazy "lub ewidencji gruntów",
 - b) w pkt 6, w art. 24 w ust. 1 w pkt 6 oraz w ust. 2 skreśla się wyrazy "lub ewidencji gruntów",
 - c) w pkt 7, w art. 24a w ust. 5 oraz w art. 24i skreśla się wyrazy "lub ewidencji gruntów",
 - w art. 1 w pkt 7, w art. 24h w 2 wyrazy "ewidencji gruntów" zastępuje się wyrazami "katastru nieruchomości";
- 5) art. 1 pkt 5, art. 23 ust. 2 pkt 6 lit. e – ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami, stanowi o ochronie zabytków, a nie dóbr kultury. Na podstawie art. 150 tej ustawy utraciła moc ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury. W konsekwencji kompetencją wojewódzkiego konserwatora zabytków jest obecnie prowadzenie kontroli przestrzegania i stosowania przepisów dotyczących ochrony zabytków i opieki nad zabytkami. Mając na względzie zapewnienie spójności terminologicznej w ramach systemu prawa oraz uwzględniając zmiany w systemie prawnym ochrony zabytków, które weszły w życie 17 listopada 2003 r., należałoby rozważyć sformułowanie przepisu analogicznie, jak to czyni ustawodawca w art. 6 ust. 3 pkt 8 ustawy z dnia 24 kwietnia 2009 r. o inwestycjach w zakresie terminalu regazyfikacyjnego skroplonego gazu ziemnego w Świnoujściu i posłużenie się w przepisie wyrazem "zabytki" w miejsce wyrazów "dobra kultury".

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 2 w pkt 6 w lit. e wyrazy "dóbr kultury" zastępuje się wyrazem "zabytków";

- 6) art. 1 pkt 5, art. 23 ust. 2 pkt 6 lit. g – uwzględniając sformułowaną w art. 87 ust. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze definicję "przeszkód lotniczych" oraz kierując się dyrektywą zapewnienia przepisowi dostatecznej komunikatywności wskazane byłoby przyjęcie niżej zaproponowanej poprawki. Zgodnie ze wspomnianym przepisem, przeszkodami lotniczymi są obiekty budowlane i obiekty naturalne stanowiące zagrożenie dla bezpieczeństwa ruchu statków powietrznych.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 2 w pkt 6 w lit. g wyrazu "w rozumieniu inwestycji dotyczących" zastępuje się wyrazami "będących inwestycjami dotyczącymi" oraz wyrazy "stanowiących przeszkody lotnicze" zastępuje się wyrazami "obiektów będących przeszkodami lotniczymi";

- 7) art. 1 pkt 5, art. 23 ust. 2 pkt 6 lit. h – mając na względzie, iż zgodnie z art. 86 ust. 1 ustawy z dnia 2 lipca 2002 r. – Prawo lotnicze, lotniczymi urządzeniami naziemnymi są **obiekty i urządzenia** do kierowania, kontroli, nadzoru i zabezpieczania obsługi ruchu lotniczego nasuwa się pytanie, co należy rozumieć przez obszar tych obiektów i urządzeń. Wydaje się, że opinia, o której mowa w art. 23 ust. 2 pkt 6 lit. h, powinna odnosić się nie do obszaru lotniczych urządzeń naziemnych, ale do tych urządzeń.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 2 w pkt 6 w lit. h skreśla się wyraz "obszarów";

- 8) art. 1 pkt 5, art. 23 ust. 2 pkt 6 lit. l – mając na względzie, że ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody stanowi o parkach narodowym i krajobrazowym oraz ich otulinach należałoby uściślić, iż we wskazanym przepisie mowa jest o parku narodowym.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 5 w lit. a, w ust. 2 w pkt 6 w lit. l po wyrazie "parku" dodaje się wyraz "narodowego";

- 9) art. 1 pkt 6, art. 24 ust. 6 – uwzględniając konieczność unikania w języku prawnym posługiwania się sformułowaniami potocznymi, wskazana byłaby niżej zaproponowana poprawka redakcyjna.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 6, w art. 24 w ust. 6 wyraz "kiedy" zastępuje się wyrazami "w którym";

- 10) art. 1 pkt 7, art. 24a ust. 1 – w związku z tym, że decyzją o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012 zatwierdza się podział nieruchomości, nasuwa się pytanie, dlaczego integralną częścią tej decyzji są mapy z projektem podziału nieruchomości, a nie mapy z zatwierdzonym podziałem?

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 7, w art. 24a w ust. 1 wyrazy "projektami podziału" zastępuje się wyrazami "zatwierdzonym podziałem";

- 11) art. 1 pkt 7, art. 24e ust. 2 – przepis ten stanowi, iż w przypadku jeżeli w terminie 2 miesięcy od dnia, w którym decyzja o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012 stała się ostateczna nie uda się uzgodnić wysokości odszkodowania, wysokość tą ustali wojewoda w drodze decyzji. Będzie on miał na to 30 dni od dnia wszczęcia postępowania. Mając na uwadze cel przyświecający ustawodawcy, którym jest "przyśpieszenie procesu realizacji inwestycji dotyczących infrastruktury" oraz zapewnienie efektywności omawianemu przepisowi, należałoby rozważyć wskazanie w ustawie terminu wszczęcia przez wojewodę postępowanie w sprawie ustalenia wysokości odszkodowania. Jednym z możliwych rozwiązań jest, aby wojewoda wszczynał to postępowanie **niezwłocznie** po upływie terminu na przeprowadzenie uzgodnień. Zobligowanie wojewody do działania bez zbędnej zwłoki usprawni postępowanie i spowoduje, iż zainteresowany podmiot będzie mógł przewidzieć, w jakim maksymalnie terminie sprawa ustalenia wysokości odszkodowania zakończy się.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 7, w art. 24e w ust. 2 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:
"Postępowanie o ustalenie wysokości odszkodowania wszczyna się niezwłocznie po upływie terminu na dokonanie uzgodnienia, o którym mowa w zdaniu pierwszym.";

12) art. 1 pkt 7, art. 24e ust. 7 – art. 24e ust. 3 przesądza, iż wysokość odszkodowania za ograniczone prawa rzeczowe ustala się według wartości w dniu uzgodnienia, o którym mowa w art. 24e ust. 1, albo w dniu wydania decyzji ustalającej wysokość odszkodowania. Wobec tego nie ma potrzeby powtarzania w art. 24e ust. 7, w wysokości z jakiego dnia to odszkodowanie przysługuje.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 7, w art. 24e w ust. 7 skreśla się wyrazy "w wysokości ustalonej na dzień, o którym mowa w ust. 3,";

13) art. 1 pkt 7, art. 24h ust. 2 – wskazany przepis przewiduje, iż w przypadku gruntów rolnych i leśnych objętych decyzjami o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012, należności oraz jednorazowe odszkodowania **spółka celowa** przekazuje na rachunek bankowy Funduszu Leśnego, po przejściu wszystkich gruntów w danym obrębie katastru nieruchomości. W związku z tym przepisem nasuwa się pytanie, dlaczego ogranicza się on wyłącznie do spółek celowych, w szczególności jeśli weźmie się pod uwagę, iż stroną decyzji o ustaleniu lokalizacji przedsięwzięcia Euro 2012 może być także inny podmiot niż taka spółka. Trudno bowiem zakładać, iż jedynie decyzje, których stroną jest spółka celowa obejmować będą grunty rolne lub leśne.

Propozycja poprawki:

- w art. 1 w pkt 7, w art. 24h w ust. 2 po wyrazach "spółka celowa" dodaje się wyrazy "lub inny właściwy podmiot";

14) art. 4 – uwzględniając, iż dotychczasowe przepisy wykonawcze utrzymywane czasowo w mocy wydane zostały na podstawie art. 4 ust. 1, przepis przejściowy powinien to wyraźnie wskazywać (art. 4 ust. 2 należy traktować bowiem, jako wytyczne przepisu upoważniającego; inna interpretacja prowadziłyby do wniosku, że art. 4 jako pozbawiony wytycznych jest niekonstytucyjny; jeżeli upoważnienie ustawowe wyrażone jest w kilku przepisach podstawą prawną jego wydania jest przepis, który wskazuje organ upoważniony do wydania rozporządzenia oraz określa zakres spraw przekazanych do uregulowania - § 121 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej). W analogiczny sposób powinna być wskazana podstawa prawna rozporządzenia, które wejdzie w miejsce aktu czasowo utrzymanego w mocy. Mając na uwadze, że art. 4 ust. 2 nie zmienia się oraz uznając go konsekwentnie za wytyczną należy przyjąć, że nowe rozporządzenie wydane

zostanie również na podstawie art. 4 ust. 1. W związku z tym, powinno to znaleźć odzwierciedlenie w przepisie przejściowym.

Propozycja poprawki:

- w art. 4 użyte dwukrotnie wyrazy "art. 4" zastępuje się wyrazami "art. 4 ust. 1";

15) art. 5 ust. 3 – istotą przepisów przejściowych jest określenie wpływu nowych regulacji na stosunki powstałe pod działaniem ustawy lub ustaw dotychczasowych, w szczególności rozstrzygają one sposób zakończenia postępowań (spraw) będących w toku (wszczętych/rozpoczętych w czasie obowiązywania dotychczasowych przepisów i niezakończonych ostatecznie do dnia zmiany przepisów). Mając na uwadze rolę przepisów przejściowych zasadnicze zastrzeżenia budzi art. 5 ust. 3, w którym ustawodawca nie dość, że nie przesądza, jakie przepisy będą właściwe, to dodatkowo wprowadza nieznaną prawu instytucję wniosku o wybór określonego reżimu prawnego. Zasada rzetelnej legislacji stawia przed prawodawcą zadanie arbitralnego (arbitralność ograniczona jest zasadą lojalności państwa wobec obywatela, zwaną zasadą bezpieczeństwa prawnego) rozstrzygnięcia, jakie przepisy w sytuacjach intertemporalnych znajdą zastosowanie: "stare", "nowe", czy też "szczególne" odnoszące się wyłącznie do stosunków będących "w toku". Niezgodne z tą filozofią jest przerzucanie na adresata ciężaru wyboru prawa oraz powodowanie sytuacji, kiedy w analogicznych sprawach stosowane będą różne przepisy (akceptowanie dualizmu prawnego). Należy przy tym wyraźnie zaznaczyć, iż brak przepisu przejściowego lub sformułowanie go w sposób nieprawidłowy narusza konstytucyjną zasadę przyzwoitej legislacji. Abstrahując od systemowych rozważań o istocie przepisu przejściowego, należy zwrócić uwagę, iż w art. 5 ust. 3 mówi się o wniosku, nie wskazując jednocześnie: do kogo ten wniosek ma być złożony i kto go ma rozpatrzyć, czy możliwe jest, że wniosek nie będzie rozpatrzony zgodnie z intencją wnioskodawcy, na jakim etapie postępowania wniosek może być złożony, itd. Brak jest także odpowiedzi na pytanie, w jaki sposób o wyborze takiego, a nie innego reżimu prawnego zostaną powiadomione podmioty, które wprawdzie nie są stroną postępowania, ale z jakiegoś powodu są zainteresowane jego przebiegiem i rezultatem. Mając powyższe na uwadze, wskazane wydaje się skreślenie kwestionowanego art. 5 ust. 3.

Propozycja poprawki:

- w art. 5:
 - a) w ust. 1 i 2 skreśla się wyrazy ", z zastrzeżeniem ust. 3",
 - b) skreśla się ust. 3;

16) art. 6 – w przepisie tym ustawodawca odsyła do art. 4 ust. 1 i 2, pomimo iż takie jednostki redakcyjne w przepisie tym nie występują. Z projektu ustawy wynika, iż w tym przypadku wolą ustawodawcy jest odesłanie do art. 5 ust. 1 i 2. W związku z tym, konieczna jest poprawka, która wyeliminuje wskazaną wadę.

Propozycja poprawki:

- w art. 6 wyrazy "art. 4 ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami "art. 5 ust. 1 i 2".

Jakub Zabielski

Główny legislator